

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 90/10
07.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С, због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 1028/09 од 30.11.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Сокобањи К. број 120/08 од 26.12.2008. године и Окружног суда у Зајечару Кж. број 337/09 од 24.08.2009. године, у седници већа одржаној у присуству окривљеног С.С. и његовог браниоца, адвоката С.М, дана 07.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 1028/09 од 30.11.2009. године, подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Сокобањи К. број 120/08 од 26.12.2008. године и Окружног суда у Зајечару Кж. број 337/09 од 24.08.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Сокобањи К. број 120/08 од 26.12.2008. године, окривљени С.С, на основу члана 355. тачка 3. ЗКП-а ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. КЗ-а.

Пресудом Окружног суда у Зајечару Кж. број 337/09 од 24.08.2009. године, одбијена је као неоснована жалба Општинског јавног тужиоца у Сокобањи и првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 1028/09 од 30.11.2009. године због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. и 11. ЗКП-а, у вези члана 352. став 2. ЗКП-а и члана 78. и 79. ЗКП-а истичући да првостепени суд своје чињенично утврђење, да нема доказа да је окривљени С.С. извршио кривично дело из члана 348. став 2. КЗ-а, које му је оптужбом стављено на терет, заснива на ставу да су записник о претресању стана и других просторија и потврда о привремено одузетим предметима, докази на којима се не може заснивати судска одлука, за који закључак првостепени суд, према наводима захтева, даје неприхватљиве, недовољне и неразумљиве разлоге, истовремено истичући да су наводи у разлозима пресуде садржани у записнику о исказима датим у поступку и самих тих записника противречни, због чега предлаже да Врховни суд уважењем захтева утврди да је наведеним пресудама повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу члана 422. став 3. ЗКП-а у присуству окривљеног С.С. и његовог браниоца С.М, на којој седници је размотрио списе предмета, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116 од 22.12.2008. године), нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Врховни касациони суд налази, да се неосновано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су неприхватљиви разлози првостепеног суда којима образлаже став да су записник о претресању стана и других просторија окривљеног С.С. и потврда о привремено одузетим предметима, докази на којима се не може заснивати судска одлука.

Ово с`тога, што, иако је у наредби истражног судије Општинског суда у Сокобањи Кри. 41/08 од 10.04.2008. године, којом се дозвољава претресање стана и других просторија тада осумњиченог, С.С, ради проналажења предмета кривичног дела који могу служити као доказ за успешно вођење кривичног поступка због кривичног дела из члана 348. КЗ-а, наведено да су овлашћена службена лица П.с. С. дужна да у смислу члана 251. став 3. ЗКП-а, обавесте о времену и месту претресања Општинског јавног тужиоца и браниоца окривљеног, уколико га окривљени буде ангажовао, сем ако постоји опасност од одлагања, овлашћена службена лица ОУП-а, противно оваквој садржини наредбе, пропуштају да поступе у складу са њом.

Наиме, према члану 78. став 2. ЗКП-а, наредба о претресању стана предаје се пре почетка претресања лицу код кога ће се претресање извршити и да ће се то лице поучити да има право да узме адвоката, односно браниоца, који може присуствовати претресу, па пошто се окривљени у то време налазио у притвору то су ОСЛ ОУП-а била у обавези да, у складу са наредбом истражног судије, о времену и месту предузимања ове радње обавесте браниоца окривљеног. С`тим у вези, првостепени суд правилно налази да су ОСЛ ОУП-а наведено обавештење могла упутити браниоцу окривљеног и у моменту уласка у посед окривљеног уз остављање разумног рока да приступи претресању, с`обзиром да у том тренутку нису постојали разлози за опасност од одлагања, и да су пропуштањем да то учине, поступили супротно одредбама Законика о кривичном поступку, имајући у виду члан 78. став 2. ЗКП-а, који прописује да ће се, уколико лице на које се односи наредба о претресању, захтева присуство адвоката, односно браниоца, почетак претреса одложити до његовог доласка, а најдуже за три сата. С`тога, имајући у виду садржину напред цитиране наредбе истражног судије, то је наведену радњу било неопходно предузети у присуству браниоца окривљеног, под условом да окривљени то захтева.

Првостепени суд је, по налажењу Врховног касационог суда, а насупрот наводима захтева, дао разлоге да у конкретном случају није постојала опасност од одлагања претресања стана и других просторија окривљеног те да је с`тога несумњиво постојала обавеза да се окривљени односно његов бранилац обавесте о времену и месту предузимања наведене радње.

Поред тога, овлашћена службена лица ОУП-а, не само да нису обавестили браниоца окривљеног о времену и месту претресања стана и других просторија окривљеног, већ, сведока И.М, третирају као лице на које се односи наредба истражног судије и поучавају га да може да узме адвоката, што се види из записника о претресању стана и других просторија од 11.04.2008. године, иако он, евентуално, може имати својство држаоца стана који може да ангажује заступника по члану 79. став 1. ЗКП, а не браниоца како је неправилно поучен од стране ОСЛ ОУП-а.

У прилог закључка првостепеног суда да претресање стана окривљеног није обављено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку је и околност на коју су у својим исказима указали сведоци Р.Л. и Д.С, и то да пре почетка претресања нису упознати да наведеној радњи присуствују као грађани – сведоци, што је у супротности са одредбом члана 79. став 3. ЗКП-а, која прописује да ће се сведоци пре почетка претресања упозорити да пазе на ток претресања као и да имају право да пре потписивања записника о претресању, ставе свој приговор, ако сматрају да садржина записника није тачна, док с`друге стране, сведок И.М. није имао сазнање да је приликом претресања имао својство држаоца стана.

Следствено томе, и по налажењу овога суда, потврда о привремено одузетим предметима од И.М, је последица претходно незаконитог претресања стана окривљеног, те да се с`тога ни она не може прихватити као доказ на коме се може заснивати судска одлука, у вези са чим су у образложењу првостепене пресуде дати јасни, довољни и непротивречни разлози, па с`тога захтев Републичког јавног тужиоца неосновано указује да су нижестепеним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. и 11. ЗКП-а у вези члана 78. и 79. ЗКП-а.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд тачно цитирао садржину изведених доказа укључујући исказе саслушаних сведока, које доказе је ценио појединачно и у међусобној вези и на основу такве оцене извео закључак да није доказано да је окривљени неовлашћено држао предметни експлозив, те да с`тога није извршио кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. КЗ-а, које му је оптужбом стављено на терет, па је с`тога неоснован навод захтева да је првостепени суд доносећи своју пресуду пропустио да поступи у складу са

одредбом члана 352. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд налази, да је другостепени суд потврђујући првостепену пресуду правилно применио кривични закон (члан 388. ЗКП-а), па су неосновани супротни наводи захтева.

Оценивши, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости неоснован, Врховни касациони суд је, на основу члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија,
Горан Чавлина, с.р.